

PROMOVAREA TURISTICĂ A BISERICILOR MEDIEVALE
SECOLELE XIV-XV DIN TÂRGOVIȘTE
GHID TURISTIC

BISERICA
A SFINTII VOIEVOZI
MIHAIL
SI CAVALERII

Regio
PROGRAMUL OPERATIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

BISERICA
MISTINTI VOIEVOZI
Mihail
SI CARIL

GHID TURISTIC

CUPRINS

Date geografice	6
Istoria Târgoviștei	8
Biserica Sfinții Voievozi Mihail și Gavril	14
Calendarul sărbătorilor religioase	28
Obiective turistice din Târgoviște și din împrejurimi	30
Calendarul evenimentelor culturale	42
Bucătărie tradițională	48
Informații utile	54

Biserica Sf. Voievozi Mihail și Gavril. Vedere dinspre sud-vest, din strada Ion Heliade Rădulescu.

GHID TURISTIC • BISERICA SFINȚII VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIL • TÂRGOVIȘTE

DESPRE TÂRGOVIȘTE

DATE GEOGRAFICE

Municipiul Târgoviște este situat în sudul țării, în partea centrală a județului Dâmbovița, la zona de contact dintre dealurile subcarpatice și Câmpia Română, pe malul drept al râului Ialomița.

Totodată, Târgoviștea este și loc de întâlnire a trei drumuri naționale: DN71 București-Sinaia, DN72 Ploiești-Găești și DN72A Târgoviște-Câmpulung. Distanța față de București este de 78 km pe șosea și 80 km pe calea ferată.

La est și la nord municipiul este înconjurat de dealuri, iar la vest și la sud se învecinează cu Câmpia Română. Altitudinea maximă a reliefului este de 295 m, iar cea

minimă este de 263 m.

Clima este temperat-continentală, caracteristică etajului de câmpie din sud-estul țării. Este o zonă cu ierni blânde și veri răcoroase, temperatura medie anuală fiind de +9,9° C, iar cantitatea medie de precipitații de 683 mm/an.

Sub aspect hidrografic, depresiunea intracolinară în care a apărut și s-a dezvoltat orașul Târgoviște este străbătută de râurile Ialomița, Ilfov și Dâmbovița. În împrejurimile orașului sunt păduri de stejar, iar în lungul râului Ialomița păduri de luncă cu stejar pedunculat, frasin de luncă, plop și sălcii. Prezența luncii Ialomiței, a lacurilor de la Priseaca

și a zonelor umede din jurul lor a favorizat dezvoltarea unei vegetații palustre. Fauna este așadar caracteristică pădurilor de foioase (stejărete cu intercalații de carpen) și pădurilor ripariene, precum și zonelor umede. Abundența și diversitatea faunei au avut de suferit, de-a lungul timpurilor, din cauza intervențiilor antropice care au condus la restângerea și fragmentarea habitatelor.

În ceea ce privește populația orașului, aceasta a înregistrat, între 1400 și 1700, pe fondul creșterii importanței orașului, devenit cetate de scaun, o creștere semnificativă, de la cca 6.000 de locuitori în perioada

de început a așezării, la 40.000 la jumătatea secolului al XVIII-lea. Urmare a mutării capitalei Țării Românești la București, numărul locuitorilor a scăzut, statisticile anului 1832 consemnând doar 3.824 de persoane. Către sfârșitul aceluiași veac, mai exact la 1892, se înregistrează din nou o creștere la 8.299 de locuitori.

Potrivit datelor ultimului recensământ (2011), populația este estimată la aproximativ 74.000 de persoane.

Foto: Vedere generală a zonelor de est și de nord ale Târgoviștei din Turnul Chindiei.

ISTORIA TÂRGOVIȘTEI

Orașul Târgoviște a fost reședință domnească timp de mai multe secole și un important centru economic, politic și administrativ al Țării Românești. Numele așezării provine de la cuvântul *târg*, ce înseamnă peste tot în lumea slavă o piață sau un loc de schimb, în timp ce sufixul *-iște*, tot de origine slavă, desemnează locul unde a fost ceva. Târgoviște înseamnă deci „locul unde a fost un târg”.

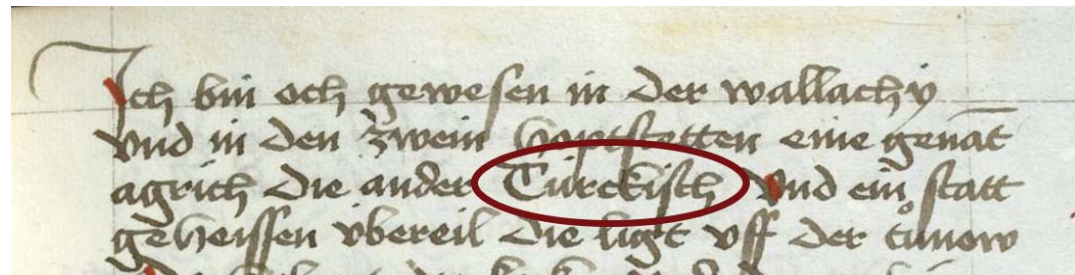
În depresiunile intracolinare în care s-a dezvoltat orașul s-au găsit urme de viață încă din epoca neolitică, constând în așezări și morminte din epoca bronzului, atestate de importantul tezaur din piese de aur descoperit la Perșinari. Au mai fost descoperite urme din perioada târzie a fierului, precum și din secolele III î.Hr. - I d.Hr. aparținând civilizației geto-dacice. Din secolele II și III d.H. au fost descoperite materiale ceramice romane precum și vestigii ce atestă tradiția meșteșugărească locală.

În partea de nord, în zona cartierului Suseni, s-au descoperit așezări de secol VIII-X unde se practicau meșteșuguri tradiționale rurale, dar și două monede bizantine de bronz atribuite lui Ioan I Tzimiskes (969-976). Descoperirile arheologice din cartierul Suseni probează

existența unei așezări la începutul secolului al XIV-lea care s-a întins spre sud și a înglobat locuirea de aici. Astfel, între valea Ialomiței și drumul Câmpulungului s-a înfiripat târgul permanent numit apoi Târgul de Sus sau Suseni.

În secolul al XIV-lea, coloniștii sași se stabilesc aici, dezvoltând economic zona și impulsivând urbanizarea acesteia. Demografia e în creștere, calitatea și amploarea locuințelor e tot mai însemnată. Mai multe monezi găsite în locuințele arse în urma unui incendiu, dovedesc schimburi între Mircea cel Bătrân (1386-1418), domn al Țării Românești, Sigismund de Luxemburg (1387-1437), regele Ungariei și Srațimir, țarul Vidinului (1371-1396). Orașul Târgoviște este ales a fi scaun domnesc de către Mircea cel Bătrân, pe timpul căruia localitatea a cunoscut o înflorire, fiind întărit pentru a putea înfrunta pericolul expansiunii otomane. El a construit aici, între sfârșitul secolului al XIV-lea și începutul secolului al XV-lea, o curte care va servi drept reședință fiului său, Mihai.

Din motive atât militare cât și economice scaunul domnesc se mută la București pe vremea domniei lui Vlad Țepeș, în 1459, dar reședința domnească din Târgoviște nu e părăsită, ci va fi utilizată și de succesorii acestuia.

Prima mențiune documentară a orașului de la 1396, în cartea lui Johann Schiltberger. *Reisebuch*, ediția princeps, apărută la Augsburg în 1470. (Exemplar aflat la Biblioteca Universității Heidelberg)

Ruinele Curții Domnești din Târgoviște. Vedere dinspre sud-est. Fotografie de Carol Pop de Szathmari, cca 1868.

Radu cel Mare (1495-1508) restabilește întâietatea reședinței domnești la Târgoviște, construind biserica mănăstirii Dealu, gropnița domnească, monument reprezentativ al arhitecturii românești. Sub domnia lui Neagoe Basarab (1512-1521), orașul cunoaște cea mai mare înflorire edilitară, economică și culturală. Domnul țării va muta scaunul mitropolitan de la Argeș la Târgoviște, ridicând impunătoarea biserică a mitropoliei (1517-1520). Din aceeași perioadă este cunoscută cea mai veche pecete a orașului, cu imaginea Maicii Domnului cu Pruncul în brațe.

Urmașii în scaun ai lui Neagoe Basarab au preferat Bucureștiul drept reședință, cu excepția domnilor Radu Ilie, Pătrașcu cel Bun și Mihnea Turcitul, care au rezidat la Târgoviște. În secolul al XVI-lea Petru Cercel (1583-1585) reface Curtea domnească, aducând în Târgoviște influențe culturale din Italia și Franța.

Domnia lui Mihai Viteazul (1593-1601) a reprezentat un reper important în istoria orașului. Deși învingător la Călugăreni (23 august 1595), voievodul este nevoit să se retragă, armatele otomane ocupând Targoviștea. După înfrângerea armatelor otomane (octombrie 1595) și până la moartea sa, Mihai Viteazul a condus țara din Târgoviște, care va rămâne principala reședință domnească până în 1626, perioadă în care cunoaște o reală înflorire.

Secolul al XVII-lea aduce o nouă împărțire administrativă a orașului, care se va constitui în Bazarul de Sus (Suseni) și Bazarul de Jos. Mahalalele orașului se structurează în jurul bisericilor parohiale: Târgului, Sfântul Nicolae Geartoglu, Sfinții Apostoli, Sfinții Voievozi, Sfântul Nicolae Simuleasa, Sf. Gheorghe, Biserica Roșie ș.a.

În 1639, Matei Basarab (1632-1654) se stabilește la Târgoviște înnoind și completând edificiile Curții domnești,

Foto: Lupta de la Târgoviște, 1595. Gravură de Hans Johann Sibmacher în *Türkische und Ungarische Chronica...* Nuremberg, 1663.
Legenda: A. Orașul Târgoviște. B. Tabăra principelui Transilvaniei. C. Muntele Piatra Craiului. D. Muntele peste care au trecut turcii. E. Înfrângerea și fuga turcilor. F. Dunărea. G. Cum a zburat acvila în tabăra transilvăneană.

construind noi biserici și fortificând orașul cu un val de pământ cu palisadă de lemn și șanț, întărit cu bastioane. În perioada secolului al XVII-lea, pe vremea marelui umanist Udriște Năsturel, s-a creat un mediu cultural elevat, care a contribuit la dezvoltarea învățământului, a tipăriturilor, a arhitecturii și artei. Sfârșitul domniei lui Matei Basarab este marcat de revolta seimenilor, în cursul căreia bătrânul voievod și-a găsit sfârșitul (aprilie 1654), după care reședința țării se mută iar la București.

După năvălirea oștilor turco-tătare și incendierea produsă de aceștia (1658), la care s-a adăugat distrugerea Curții domnești, în anul 1659, din ordinul Porții, în timpul domniei lui Grigore Ghica, orașul Târgoviște scade ca importanță, vreme de trei decenii, până la urcarea pe tron a lui Constantin Brâncoveanu (1688-1714), care va reface și extinde Curtea domnească. Moartea tragică a acestuia în 1714 a condus din nou la decăderea orașului.

În septembrie 1813 Domnul Ioan Caragea încuviințează demolarea Curții domnești însă decizia sa este zădărnicită de reacția localnicilor, care nu numai că se împotrivesc, ci chiar repară și conservă ruinele celor mai importante edificii. Alexandru Suțu, domn între 1818 și 1821, a mai încercat o dată distrugerea Curții domnești, însă fără succes. Tot atunci, orașul suferă jafuri și distrugeri provocate de mișcarea eteriștilor, iar apoi de trupele otomane.

Urmează un lung șir de nenorociri: războiul ruso-turc din 1828-1829, ciuma, cutremurul și incendiul din 1829, holera din 1831. Regulamentul Organic din 1831 a impus lucrări importante de modernizare, cu accent deosebit pe sistematizarea orașului (lărgirea și pietruirea ulițelor, măsuri contra incendiilor, construirea de poduri, edificii publico-administrative, școli și spitale).

Atât în vremea lui Alexandru Ioan Cuza, dar mai ales în vremea lui Carol I, viața culturală a orașului a sporit simțitor

prin apariția mai multor tipografii și prin activitatea marelui cărturar târgoviștean Ion Heliade Rădulescu.

Dobândirea independenței a generat o nouă epocă de dezvoltare și modernizare a Târgoviștei. Au fost create mai toate instituțiile bancare, administrative, comerciale, polițienești, de sănătate publică, poștă, căi ferate, completate de lucrări inginerești edilitare cu tehnică și cunoștințe aduse din afară.

Perioada Primului Război Mondial a fost una distrugătoare pentru oraș, prin intensă exploatare a resurselor și prin măsurile severe împotriva populației civile.

Perioada dintre cele două războaie mondiale a fost destinată refacerii orașului și implementării unei noi concepții urbanistice. Au fost reparate monumentele avariate, s-au construit fabrici, hale comerciale, stadioane, bănci, barajul de pe Ialomița, muzeul și biblioteca orașului.

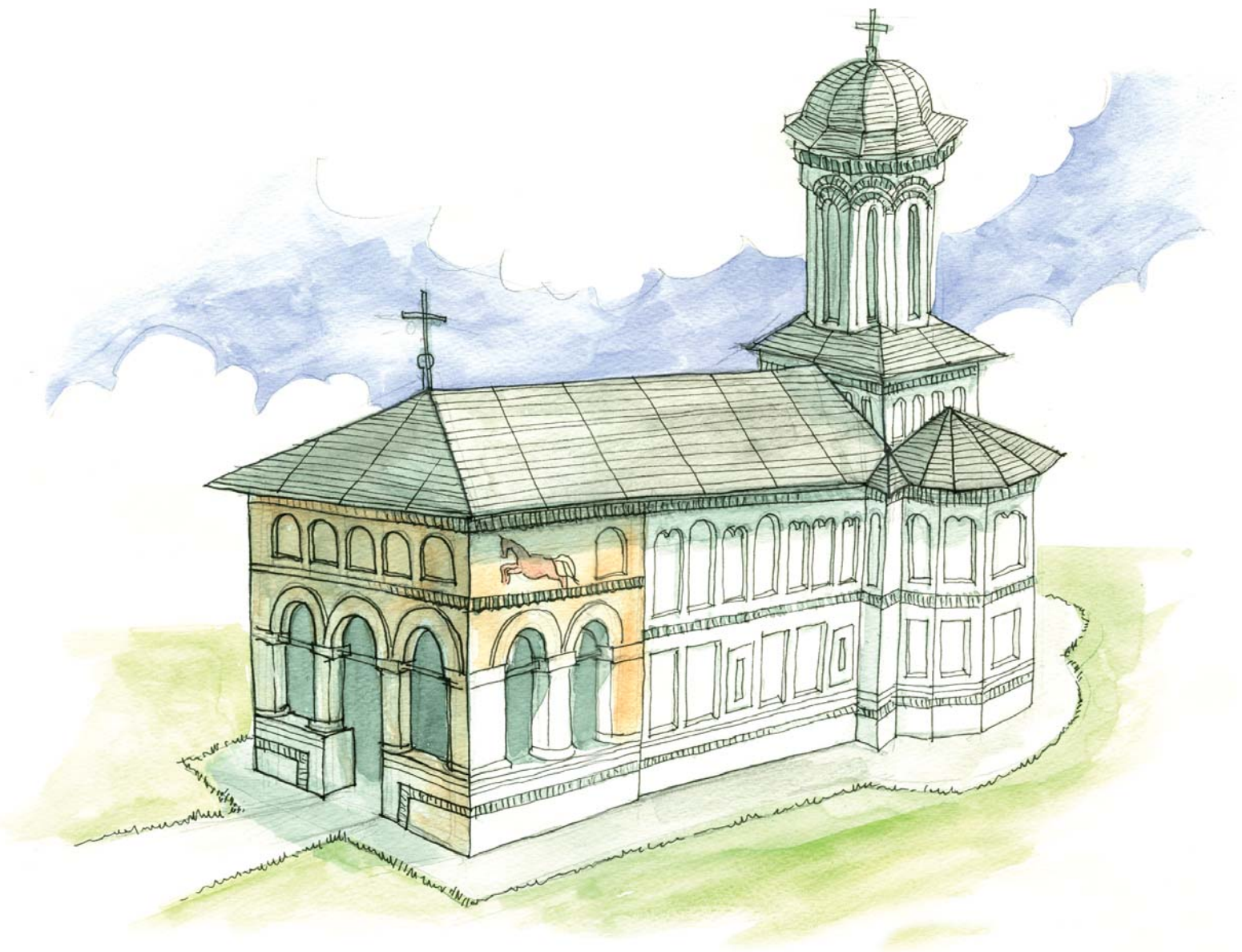
Cel de-al doilea Război Mondial a adus noi nenorociri: distrugeri, pierderi de vieți omenești, economice și culturale, teamă și mizerie socială.

Anii 50 au însemnat noi programe de sistematizare urbană, specifice nou-instauratului regim. Deși inițial era prevăzut ca centrul istoric să fie păstrat, să fie amenajate parcuri și să fie construite spații cu rol socio-cultural, aceste planuri nu au fost puse decât parțial în aplicare. După înființarea județului Dâmbovița, cu reședința în municipiul Târgoviște, în 1968, orașul primește o nouă platformă industrială, fapt ce a dus la o explozie demografică importantă.

În perioada 1974-1989 zona centrului a fost puternic afectată de sistematizări, care au șters o bună parte din patrimoniul istoric al Târgoviștei.

În 1992 s-a înființat Universitatea „Valahia” având facultăți cu profil economic și administrativ. Activitatea de restaurare și punere în valoare a centrului istoric și a monumentelor sale este azi în plină desfășurare prin programe naționale și europene.

Pagina din stânga: Casa din Târgoviște unde s-a născut Ion Heliade Rădulescu. Se afla imediat la nord de Biserica Sf. Voievozi, pe locul unde astăzi se află Centrul Militar Județean Dâmbovița. Alături: Turnul Chindiei. Fotografie de Carol Pop de Szathmari, cca 1868.

BISERICA SFINȚII VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIL

ISTORIC

Monument cu o deosebită importanță arhitecturală, reprezentativ edificiu de cult al Târgoviștei medievale, biserica purtând hramul Sfinților Voievozi și Arhangheli Mihail și Gavril se găsește în imediata vecinătate a perimetrului centrului vechi. Alături, imediat către nord, se afla pe vremuri casa unde s-a născut Ion Heliade Rădulescu, al cărui nume s-a transmis mai apoi străzii.

Sursele documentare, sărace și precare, nu oferă informații cu privire la anul construirii lăcașului sau la ctitori. Pisania târzie, pictată la 1849 deasupra ușii arată că „*răposășii ctitori nu știe cine sunt*”, la fel cum necunoscut e și „*leatu zidirii*”. Sub rezerva neformulării unor concluzii definitive, cercetările arheologice întreprinse au furnizat, în schimb, o serie de date noi cu privire la evoluția în timp a monumentului.

Ca și în cazul altor lăcașe de cult aflate în zona centrală a orașului (de pildă, biserica Geartoglu), și aici au fost identificate urmele mai multor biserici care s-au succedat în timp. După toate probabilitățile, la început a existat aici un mic lăcaș de lemn (sf. sec. XIV), înlocuit mai târziu cu unul din piatră, al cărui plan, cu dimensiunile de 9,30 x 4,75 m, îl suprapunea pe cel dinainte. Era alcătuit doar din naos și altar. Resturile acestei biserici, descoperite sub pardoseala naosului și a pronaosului actualei biserici, prezintă trăsături specifice arhitecturii de cult din ultima jumătate a secolului al XIV-lea și prima jumătate a veacului următor.

O nouă etapă constructivă se desfășoară, cel mai probabil, la începutul veacului al XVI-lea. Vechea biserică de zid de plan dreptunghiular este demolată și înlocuită cu una nouă, de dimensiuni mai mari - 16,20 x 8,90 m. Doar partea de vest a vechiului edificiu a fost păstrată, devenind parțial pronaosul celei noi.

Transformarea radicală, care a stabilit forma de astăzi a bisericii, a survenit la sfârșitul veacului al XVI-lea. Prima mențiune documentară, din 25 mai 1615 - un act prin care Vintilă, mare logofăt, dăruiește bisericii Sf. Mihail un teren - demonstrează că biserica exista deja la data emiterii acestui

Date generale

Adresa: Str. Ion Heliade Rădulescu nr. 17

Datare: Biserică de lemn din a doua jum. a sec. XIV, biserică de zid de la înc. sec. XV, reconstruită la sf. sec. XVI, menționată în 1615, renovată în 1823 reparată și adăugându-i-se turla în 1849. Renovată în 1910 de Comisiunea Monumentelor Istorice

Ctitori: Vremea lui Petru Cercel, renovată de postelnicul Vasile Maican și Vistiernicul Iancu Rădulescu. În 1849 de Ioan Avram țarigrădeanul

Pictura: Pictura cea mai veche datează la 3 iulie 1820 de Nicolae și Bănică. Apoi cea din 1849 realizată de Avram, Sache și Pârvu

Tipologie: Biserică de plan triconc cu nava compartimentată și turla deasupra naosului cu absida decroșată a altarului și două absidiole, pronaos prevăzut cu cupolă și pridvor deschis deasemenea prevăzut cu cupolă.

Protecție: Lista Monumentelor Istorice 2010, cod DB-II-m-A-17297

Hram: Sfinții Arhangheli (8 noiembrie)

Deasupra: Turla de pe naos. Vedere dinspre sud-vest.

document. În privința datei ridicării noului lăcaș aceasta s-ar situa fie în intervalul domniei lui Petru Cercel (1583-1585) - când Franco Sivori, secretarul personal al domnului relatează că „*toți boierii cei mari, s-au apucat apoi, urmând pilda principelui, să ridice câte o clădire*” -, fie în vremea lui Mihai Vodă. De altfel biserica Sfinții Voievozi prezintă asemănări atât cu Biserica mare Domnească, ctitorie a lui Petru Cercel (pridvorul pe stâlpi octogonali, ramele ferestrelor, dispunerea pardoselii), cât și cu biserica Mihai Vodă de la București (tipologia planului).

În perioada următoare, după jumătatea veacului al XVII-lea, în pridvor, în pronaos și naos se practică numeroase înmormântări. La începutul secolului al XX-lea Virgiliu Drăghiceanu mai găsea în biserică pietrele de mormânt ale jupânesei Vilae (1650), a mamei lui Ignatie Sărdariu (1672), a lui Negoită logofătul (1729), a Bădicăi cupețul (1769) și a lui Stan Polcovnicul (1714).

O serie de reparații sunt făcute la 1739. Câteva decenii mai târziu, la 1767, Bădica logofătul, fiul lui Negoită arată că familia sa se îngrijise de acest lăcaș, închinându-l mai departe sfintei Mitropolii.

În anul 1823 postelnicul Vasile Maican și vistiernicul Iancu Rădulescu vor renova parțial biserica, făcându-i danie „*moșia de peste apa Ialomiței*”, după cum aflăm din pisania din pridvor. În același loc se mai arată că, mai târziu, lăcașul, „*ajungând la desăvârșită dărpănare și fără mijloace a să preînnoi*” va fi reparat în anul 1849 de Ioan Avram Țarigrădeanul. Lucrările de reparații s-au concentrat îndeosebi la partea superioară a bisericii, însă s-au avut în vedere și catapeteasma de zid și pardoseala. Tot acum biserica a fost pictată, la interior, dar și la exterior, în dreptul pridvorului, de meșterii Avram, Sache și Pârveu.

Biserica a fost restaurată de Comisiunea Monumentelor Istorice în anul 1910, lucrările desfășurându-se sub conducerea arhitectului N. Ghika-Budești. Cu acest prilej s-a refăcut acoperișul, demolându-i-se totodată turla de pe pridvor, s-au refăcut cornișele stricate de ploi, s-au reparat pereții fisurați în interior și s-au tencuit integral fațadele.

Afectat puternic de cele două cutremure majore din secolul trecut, la 1940 și 1977, monumentul s-a deteriorat, starea sa de ruină amplificându-se odată cu trecerea timpului, însă a fost consolidat și restaurat, relativ de curând.

Doă imagini cu biserica înainte (*deasupra*) și după (*dedesubt*) restaurarea făcută de Comisiunea Monumentelor Istorice în vara anului 1910.
Pagina din stânga: Biserica Sf. Voievozi pe prima hartă a orașului, întocmită de D.P. Condurățeanu la 1886.

ARHITECTURA EXTERIOARĂ

La exterior un brâu simplu, în zimți de fierăstrău împarte fațadele bisericii în două registre inegale ca înălțime. Registrul inferior este decorat de panouri dreptunghiulare separate prin lezene, iar cel superior, mai înalt, are o decorație compusă din arcaturi gemene, alternând din loc în loc cu firide în plin cintru, toate subliniate de arhivolte și despărțite de asemenea prin lezene. Construcția este încheiată la partea superioară printr-o cornișă alcătuită din trei rânduri de zimți din cărămidă, de format special, cu vârf. Aceeași profilatură a brăului în zimți de ferestru este reluată la decorarea părții superioare a soclului. În dreptul pridvorului, brâul median nu mai continuă la același nivel, urcând deasupra arcadelor, în timp ce profilul soclului coboară.

Ferestrele, la fel ca cele ale Bisericii Mari Domnești, au ancadrame din piatră de formă dreptunghiulară, cu o tratare simplă, neornamentată.

Turla naosului, de proporții monumentale, având zece laturi străpunse de golurile tot atâtore ferestre înalte, subliniate de trei arce concentrice cu retrageri succesive către interior, se sprijină pe o bază cu secțiunea pătrată, decorată pe toate fețele cu o înșiruire de firide.

Ținând seama de urmele zidăriei păstrate sub acoperiș, în jurul calotei pronaosului, este probabil ca acest monument să fi avut inițial încă o turlă, destinată adăpostirii clopotelor, dispărută însă datorită vreunui cutremur. A fost înlocuită, la 1849, cu una din tablă, înălțurată și aceasta mai târziu.

O particularitate interesantă o constituie prezența celor doi contraforți, așezați la partea exterioară dinspre vest a absidelor laterale, în locul de intersecție al acestora cu zidurile de sud și nord. Aceștia prezintă o formă particulară, prin aceea că se alipesc oblic zidurilor bisericii, înălțându-se până la cornișă, la fel ca la bisericile Golești (1646) și Bălteni (1626).

Biserica văzută dinspre nord-vest, din strada Ion Heliade Rădulescu.

ARHITECTURA

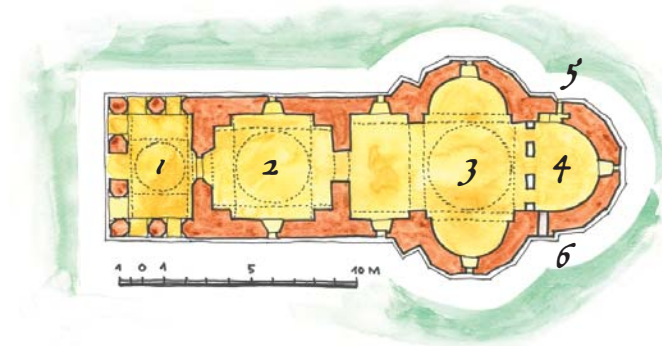
ARHITECTURA INTERIOARĂ

Biserica prezintă un plan triconc, fiind compartimentată în pridvor, pronaos, naos cu abside semicirculare la interior și poligonale la exterior și absida altarului. Pridvorul, construit o dată cu biserica și având intrarea în ax, este mărginit de șase stâlpi octogonali din zidărie, asemănători ca formă cu cei ai Bisericii Mari Domnești. Spațiul este acoperit de o boltă similară celei a pronaosului, alcătuită dintr-o semicalotă sprijinită pe patru arce, dintre care cele longitudinale sunt foarte late.

Pronaosul, cruciform, ușor alungit, este acoperit cu o calotă pe pandantivi. Luminarea se face prin cele două ferestre practice câte una în zidurile dintre sud și nord, și alte două mai mici, deschise de curând, la partea superioară, pe ambele laturi ale încăperii.

O particularitate deosebită în ceea ce privește alcătuirea planului o constituie faptul că spațiul dinspre vest al naosului, acoperit cu o boltă semicilindrică, este mult mai mare decât la alte monumente de același tip. Această spațiere s-a făcut prin retragerea către vest a zidului despărțitor dintre această încăpere și pronaos. În acest mod, naosul capătă un plus de monumentalitate, iar pe de altă parte se creează o mai bună consolidare a zidăriei în cele două zone suprasolicitate de împingerile arcului care susține spre vest turla naosului.

Altarul prezintă un traseu semicircular la interior și poligonal la exterior, cu ziduri mai groase în dreptul celor două nișe specifice cultului: proscomidia și diaconiconul. Aceste firide, relativ scunde, adâncite în zidurile laterale dinspre nord și sud sunt străpunse de golurile a două ferestre. Absida altarului este mai redusă ca lățime decât celelalte două abside laterale ale naosului, suprimându-se astfel cele două picioare de zidărie care susțin spre est turla naosului. O altă fereastră, așezată în ax, luminează altarul.

Planul bisericii

1. Pridvor ; 2. Pronaos; 3. Naos; 4. Altar

5. Proscomidie; 6. Diaconicon

Pridvorul și fațada sudică.

Deasupra: Partea superioară a tâmplei de zid și bolta altarului. Detaliu

Pagina din dreapta:
Vedere generală a naosului și a celor două abside laterale.

PICTURA

Pictura acoperă astăzi doar parțial interiorul bisericii. Din pisania de la 1849, păstrată deasupra intrării în pronaos, cunoaștem numele zugravilor care au pictat în acest an lăcașul, anume meșterii târgovișteni Avram, Sache și Sârbu. Există însă suficiente indicii potrivit cărora biserica ar fi avut o pictură mai veche, de la începutul secolului al XIX-lea. Anul 1820 apare însemnat atât în registrul inferior al tâmplei de zid, cât și pe patru icoane, lucrate de Nicolae și Bănică, „*zugravi ot Săteni*”. Probabil că ei sunt și autorii picturilor din naos, cu precădere aceea aflată pe timpanul vestic al zidului median al bisericii, înfățișând *Adormirea Maicii Domnului*, astăzi afumată, ștearsă și aproape de nedeslușit.

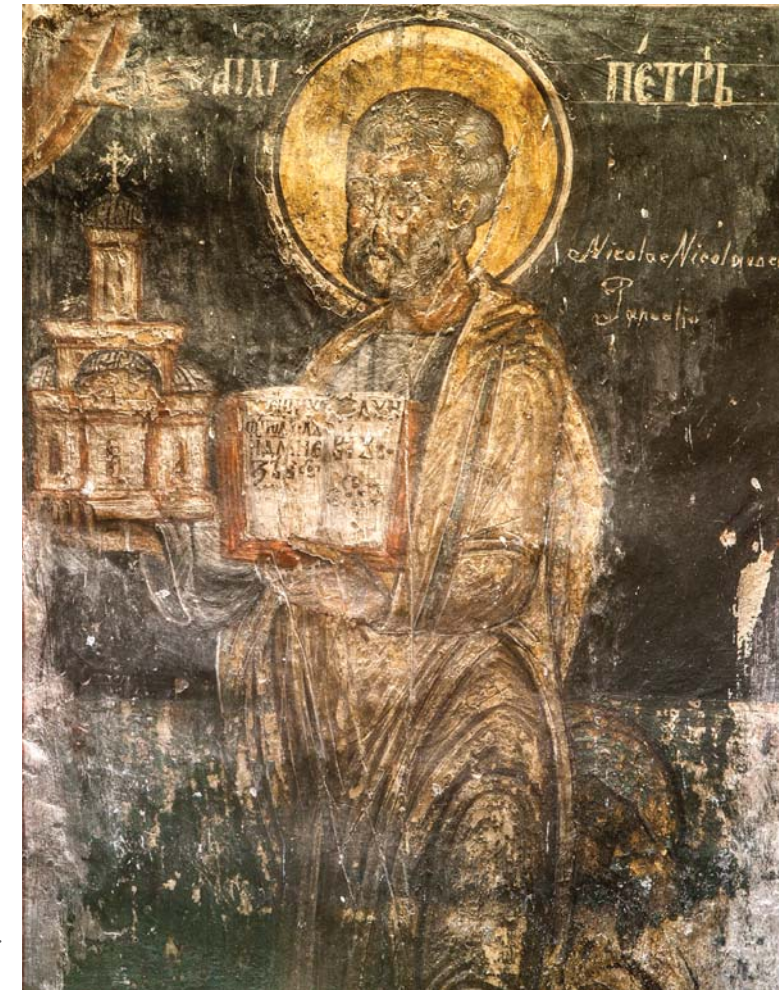
La exterior picturile, azi deteriorate, ocupă laturile de vest, sud și nord ale pridvorului, datând în mod cert din 1849.

În pridvor, patru icoane mari, zugrăvite pe fond albastru, flanchează intrarea - *Iisus Hristos*, *Maica Domnului*, *Sf. Nicolae* și icoana de hram cu *Soborul Sfinților Apostoli*. Deasupra intrării, într-o firidă înaltă este înfățișat *Sf. Arhanghel Mihail*.

În pronaos sunt doar câteva icoane, pictate pe zid, în registrul inferior, între care amintim pe acelea înfățișând pe *Sf. Petru*, pe *Maica Domnului alături de Sf. Ioan Botezătorul* și pe aceea a *Sfinților Arhangheli*.

În naos pictura acoperă îndeosebi spațiul absidelor laterale și cel al bolții. Fiecare absidă are pereții împărțiți în mai multe registre: cel inferior, cu chipuri de sfinți militari, cel median cu scene din viața și patimile Mântuitorului, apoi o friză alcătuită din medalioane cu sfinți, pe fond galben, și, în fine, pe boltă scene reprezentând *Înălțarea*, respectiv *Învieirea Domnului*.

Iconostasul construit din zidărie și ornamentat cu stucaturi în motive florale, este împărțit în mai multe registre. Cel inferior este ornamentat simplu, cu vase de flori. Urmează, deasupra ușilor, registrul praznicelor împărătești, apoi cel al apostolilor. Partea superioară prezintă o procesiune de sfinți ierarhi cu filactere în mâini. Ușile împărătești și cele diaconești sunt subliniate de elegante deschideri în formă de arce în acoladă.

Deasupra: Sf. Apostol Petru. Pronaos, peretele de vest. Pagina din stânga: Deisis. Icoană din registrul superior al iconostasului.

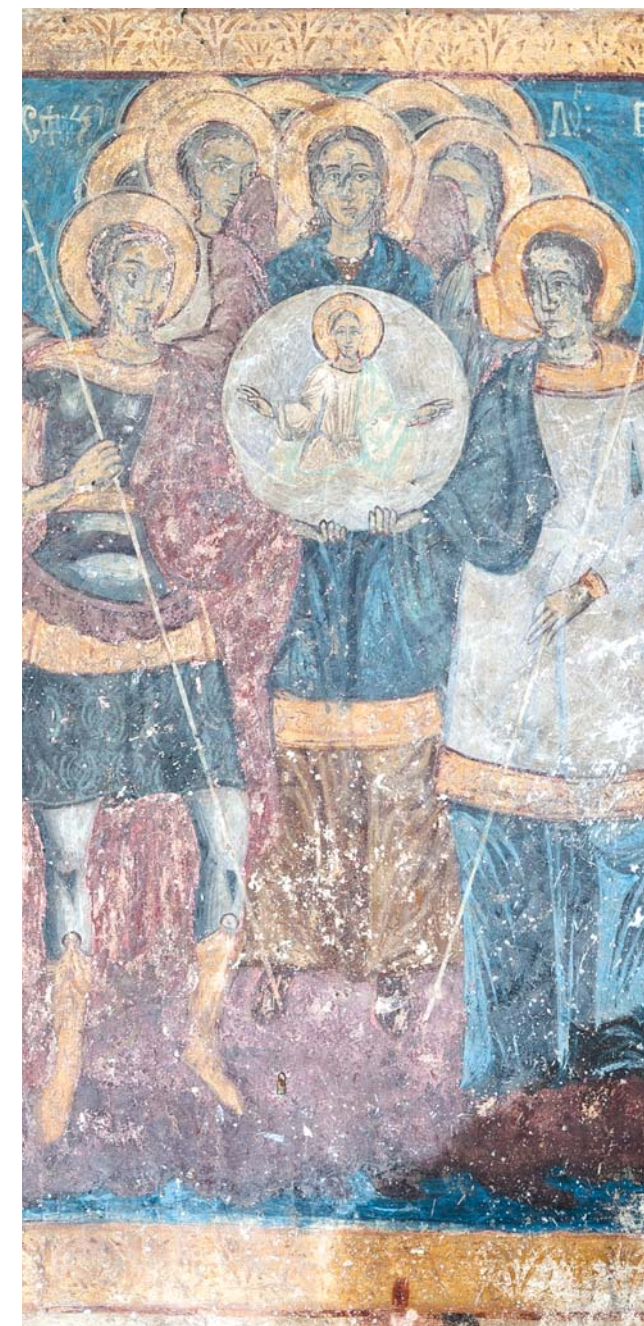
Spălarea picioarelor ucenicilor. Naos, registrul median al absidei de sud. Detaliu.

Deasupra: Biciuirea lui Hristos. Naos, registrul median al absidei de nord. Detaliu. *Dedesubt:* Hristos judecat de Anna și Caiafa. Naos, registrul median al absidei de nord.

Deasupra: Sf. Arhanghel Mihail. Icoană zugrăvită în pridvor, în firida de deasupra intrării. *Alături:* Soborul Sfinților Arhangheli. Pridvor, peretele de răsărit.

Procesiune religioasă de
Sfânta Maria Mică.

MARI SĂRBĂTORI RELIGIOASE DE PESTE AN

<i>1 ianuarie</i> Anul Nou Sf. Vasile cel Mare	<i>Prima vineri după Paște</i> Izvorul Tămăduirii	<i>6 august</i> Schimbarea la Față a Domnului	<i>27 octombrie</i> Sfântul Dimitrie Basarabov
<i>6 ianuarie</i> Boboteaza sau Botezul Domnului	<i>23 aprilie</i> Sfântul Mucenic Gheorghe	<i>15 august</i> Adormirea Maicii Domnului	<i>21 noiembrie</i> Intrarea Maicii Domnului în Biserică
<i>7 ianuarie</i> Soborul Sfântului Ioan Botezătorul	<i>21 mai</i> Sfinții Împărați Constantin și Elena	<i>29 august</i> Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul	<i>30 noiembrie</i> Sfântul Apostol Andrei
<i>30 ianuarie</i> Sfintii Trei Ierarhi	<i>40 de zile după Paște</i> Înălțarea Domnului Ziua Eroilor	<i>8 septembrie</i> Nașterea Maicii Domnului	<i>6 decembrie</i> Sfântul Ierarh Nicolae
<i>2 februarie</i> Întâmpinarea Domnului	<i>50 de zile după Paște</i> Pogorârea Duhului Sfânt / Rusaliile	<i>14 septembrie</i> Înălțarea Sfintei Cruci	<i>25 decembrie</i> Nașterea Domnului sau Crăciunul
<i>25 Martie</i> Bunavestire Blagoveștenia	<i>24 iunie</i> Drăgaica sau Sânzienele	<i>1 octombrie</i> Acoperământul Maicii Domnului	<i>26 decembrie</i> Soborul Maicii Domnului
<i>Ultima duminică înainte de Paște</i> Floriile	<i>29 iunie</i> Sfinții Apostoli Petru și Pavel	<i>14 octombrie</i> Sfânta Cuvioasa Parascheva	<i>27 decembrie</i> Sfântul Ștefan
<i>Duminica Paștelui</i> Învierea Domnului Sfintele Paști	<i>20 iulie</i> Sfântul Ilie	<i>26 octombrie</i> Sf. Mucenic Dimitrie, Izvoratorul de Mir	

GHID TURISTIC • BISERICA SFINȚII VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIL • TÂRGOVIȘTE

OBIECTIVE TURISTICE

ANSAMBLUL CURTEA DOMNEASCĂ

Curtea Domnească din Târgoviște este un ansamblu ce cuprinde nu mai puțin de 13 monumente istorice, mărturii din diferitele etape de construcție, refaceri și transformări constatate pe parcursul a peste șase secole.

Într-o primă etapă de construcție (sf. sec. XIV - înc. sec. XV), aici a existat o casă domnească, refăcută de Mihai I, fiul și asociatul la domnie al lui Mircea cel Bătrân. O a doua etapă notabilă în evoluția ansamblului poate fi stabilită la mijlocul veacului al XV-lea, când a fost ridicat Turnul Chindiei (probabil în vremea lui Vlad Țepeș), noile construcții incluzând o a doua casă domnească, o nouă curtină, un turn construit în colțul nordic al incintei și, în afară, un mare șanț de apărare. Secolul al XVI-lea a însemnat o epocă de avânt în dezvoltarea orașului, importanța sa crescând simțitor. La începutul secolului a fost reparată Biserica domnească mică, datând de la jumătatea vecului anterior, plasată inițial în afara zidurilor, astăzi în extremitatea sud-estică a ansamblului. Ctitorită, după tradiție, de o anume doamnă Sultana, biserica cu hramul Cuvioasei Paraschiva (Sf. Vineri) păstrează, pe fațada sudică, o inscripție slavonă din data de 13 iulie 1517, care-i pomenește pe Manea Cluceru și pe soția sa, Vlădaia.

În a doua jumătate a secolului al XVI-lea se înregistrează o a treia fază de construcție, când Petru Cercel a dat curții domnești o nouă înfățișare, ridicând aici „un palat mic, dar frumos și măreț” (Jacques Bongard), cu „frumoase și nobile odăi” (Francisco Sivori). Alături a construit Biserica mare domnească, iar de jur împrejur a modificat traseul zidurilor de incintă, edificând totodată și un turn de acces. Către sfârșitul secolului curtea domnească este ocupată și apoi incendiată de turci în timpul luptelor cu Mihai Viteazul (toamna anului 1595). Capitala s-a refăcut însă relativ repede, curtea domnească

cunoscând o nouă înflorire în vremea lui Matei Basarab (1633-1654). În această a patra etapă s-a realizat refacerea și amplificarea caselor domnești, dublarea zidului de incintă și construcția băii turcești. La 1656 Bălașa Doamna, soția lui Constantin Șerban Cărnul a ridicat pe latura de răsărit a curții o clădire destinată inițial adăpostirii celor săraci și bolnavi, clădire existentă și astăzi.

A cincea etapă în existența Curții domnești este consemnată la sfârșitul veacului al XVII-lea, odată cu reconstrucția din timpul lui Constantin Brâncoveanu. După această perioadă curtea de la Târgoviște a intrat într-un lung proces de decădere. Astăzi, după etape succesive de restaurări, Curtea Domnească rămâne cel mai important ansamblu de monumente istorice din Târgoviște, atrăgând mii de turiști în fiecare an.

Contact:
Calea Domnească nr. 185, tel: 0245 613946
e-mail: contact@muzee-dambovitene.ro
web: muzee-dambovitene.ro
Program de vizitare:

Luni: închis
Marți-Duminică: Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

Biserica „Adormirea Maicii Domnului”

Latara de nord a Curții Domnești, spre Parcul Chindia.

Turnul Chindiei

Biserica „Sf. Vineri”

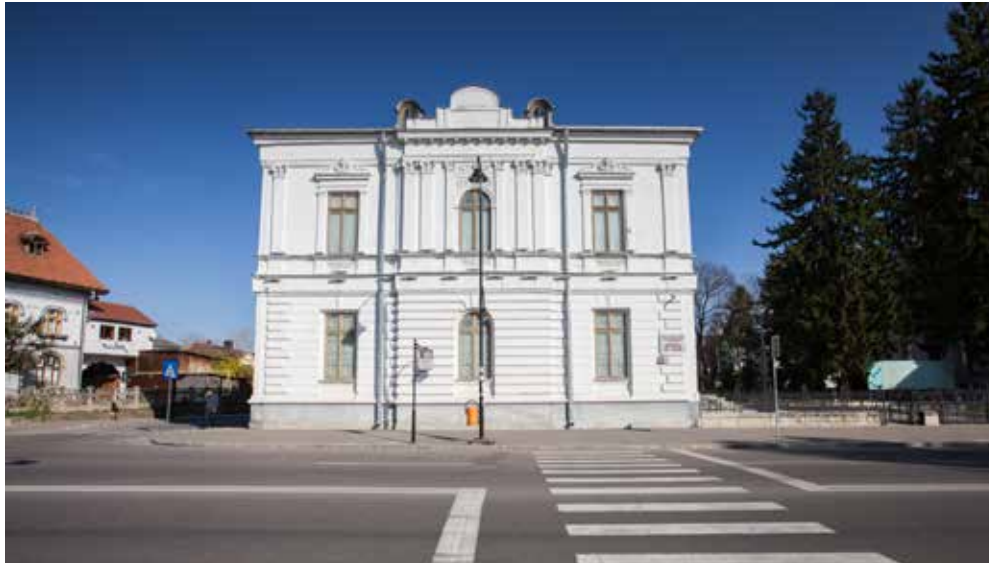

Casa Bălașa

MUZEUL DE ARTĂ

Contact:
Calea Domnească nr. 185
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL TIPARULUI ȘI AL CĂRȚII VECHI ROMÂNEȘTI

Contact:
Calea Domnească nr. 181
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL DE ISTORIE

Contact:
Calea Domnească nr. 189
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

MUZEUL SCRITORILOR DÂMBOVIȚENI

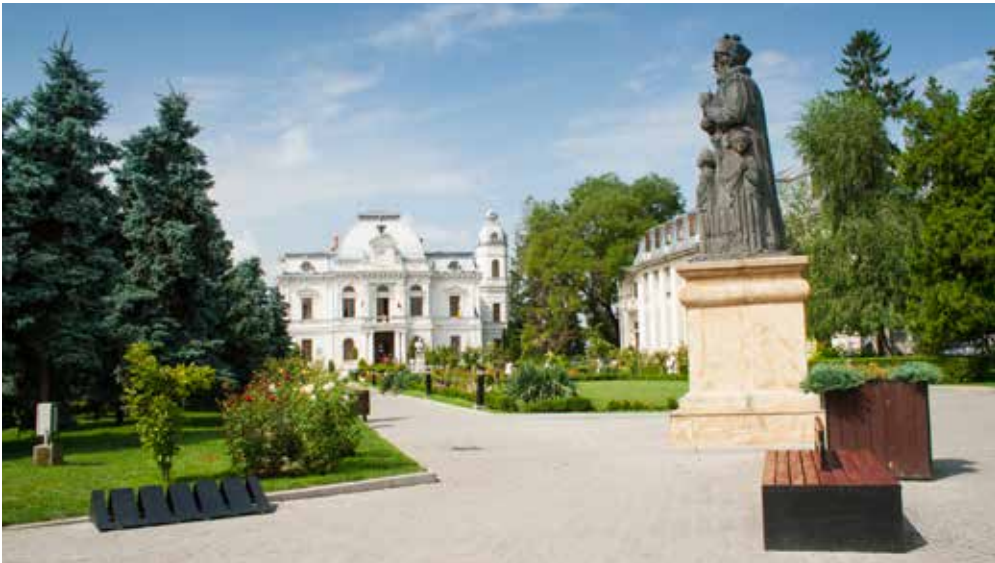
Contact:
Str. Justiției nr. 7
tel: 0245 613946
web:
muzee-dambovitene.ro

Program de vizitare:
Luni: închis
Marți-Duminică:
Vara: 9.00 – 17.00
Iarna: 8.00 – 16.00

PRIMĂRIA TÂRGOVIȘTE

Se găsește pe Strada Revoluției, la nr. 1-3. Palatul administrativ al orașului, care datează din anul 1898, a fost realizat după planurile arhitectului și antreprenorului italian Baltasar Vignasa Giovani, iar supravegherea lucrărilor a fost încredințată inginerului Nicolae Bruneanu.

CENTRUL VECHI

Centrul Vechi al orașului Târgoviște ocupă un perimetru relativ restrâns. Majoritatea clădirilor pe care le vedem astăzi sunt construite în secolul XIX și la începutul secolului XX, unele chiar în perioada 1930-1940.

MITROPOLIA

Este unul dintre cele mai impresionante edificii de cult ridicate în Țara Românească în perioada medievală, fiind ridicată între 1717 și 1920 de către Neagoe Basarab. Noul lăcaș, reconstruit din temelii de André Lecomte du Noüy se găsește în centrul orașului, fiind și azi folosit ca biserică mitropolitană.

PARCUL CHINDIA

A fost amenajat în 1970 în spațiul ocupat în trecut de grădina ce înconjura Curtea Domnească. I s-a adăugat apoi un teatru de vară, o grădină zoologică, un lac de agrement, o piscină, un restaurant și terenuri de tenis. În 2006 a fost inaugurată aleea celor 33 de voievozi care au domnit la Târgoviște.

Este cea mai importantă ctitorie (1499-1501) a domnului Radu cel Mare, situată la aproximativ 4 km nord de Târgoviște. Este în prezent o mănăstire de maici, având hramul Sf. Nicolae la biserica mare și Acoperământul Maicii Domnului la paraclis.

MĂNĂSTIREA DEALU

Este situată la 30 km de municipiul Târgoviște și 35 km față de municipiul Ploiești, fiind deschisă publicului pentru vizitare. În prezent există aici un efectiv de 32 de zimbri, care trăiesc pe 162 de hectare de pădure.

ZIMBRĂRIA NEAGRA BUCȘANI

BISERICA DOICEȘTI

Biserica se găsește la cca 10 km nord-vest de Târgoviște. A fost ridicată de voievodul Constantin Brâncoveanu (1688-1714) la 1706, împreună cu o casă domnească pentru a servi drept reședință fiului său cel mic, Matei. În jurul casei domnești se află zidul de incintă, din piatră de râu încastrată în casete de cărămidă.

BISERICA FOSTEI MĂNĂSTIRI GORGOTA

Edificiul a fost ridicat în jurul anilor 1554-1557, pe vremea domniei lui Pătrașcu cel Bun, după modelul mănăstirii Dealu. Lăcașul nu mai funcționează ca mănăstire din anul 1750, când o ceată de tătari i-a ucis pe călugări și a dat foc așezământului.

CALENDARUL EVENIMENTELOR

Tudorița sau Paștele cailor

Are loc în fiecare an, în comunitatea bulgară din cartierul Matei Voievod, în prima sâmbătă din Postul Paștelui, anunțând începutul muncilor agricole.

Calea Luminii

Se organizează în Joia Mare a Săptămânii Patimilor, ocazie cu care sunt aprinse peste 2000 de lumânări, în parcul Mitropoliei și de-a lungul B-dului Castanilor.

Concursul școlar Art4U

Se desfășoară anual în luna mai, fiind organizat de Liceul de Arte „Bălașa Doamna” din Târgoviște. Are ca scop descoperirea tinerelor talente artistice dâmbovițene.

Concursul Internațional „W.A. Mozart”

Se organizează anual în luna mai, fiind cea mai amplă manifestare de celebrare a muzicii culte la Târgoviște. Se adresează elevilor școlilor și liceelor de muzică.

Festivalul Păpușilor Vii

Păpuși, paiate și clovni prind viață și defilează pe străzile centrale ale orașului la începutul lunii iunie pentru a celebra Ziua Copilului.

Babel F.A.S.T.

BABEL F.A.S.T. s-a impus în peisajul cultural târgoviștean ca eveniment cultural de amploare internațională, dedicat artelor spectacolului. Anual, la începutul lunii iunie, timp de două săptămâni, orașul devine animat de prezența trupelor de teatru, dans, muzică, într-un climat artistic viu, multicultural.

Festivalul medieval „Dracula”

Se organizează anual în luna iunie, fiind reconstituit celebrul „Atac de noapte”, bătălia dată de Vlad Tepeș, în apropierea Târgoviștei, în iunie 1462.

Târgul Meșterilor Populari

Organizat cu ocazia zilelor municipiului Târgoviște, reunește în Parcul Mitropoliei meșteri populari și producători de alimente și dulciuri tradiționale.

Salonul editorial „Ion Heliade Rădulescu”

Se organizează în luna septembrie în Piața Revoluției și durează 3 zile, având ca scop prezentarea către public a ofertei de carte a celor mai importante edituri.

Festivalul „Toamna la Chindie”

Odată cu Zilele Cetății Târgoviște are loc și Festivalul de Folclor „Toamna la Chindie”. Sunt prezenți folcloriști din întreaga lume, artizani și meșteșugari.

Crizantema de Aur

Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” este un eveniment muzical ce are loc an de an în Târgoviște în luna octombrie.

Bienala „Gheorghe Petrașcu”

Este un concurs de pictură și sculptură deschis membrilor UAP din România și Republica Moldova, studenților și absolvenților academiilor de artă.

Festivalul Păpușilor Vii

Borș de leurdă

BUCĂTĂRIE TRADIȚIONALĂ

BORȘ DE LEURDĂ

Ingrediente

2 cartofi , 1 pahar smântână, leuștean , 1 ou, 1 legătură ceapă verde,
1 litru borș, 1 farfurie de foi de leurdă proaspete, sare, piper

Preparare

Se spală bine leurda, frunză cu frunză, în mai multe ape și se lasă la scurs. Se curăță cartofi i, se taie cubulețe și se pun la fi ert în 2 litri de apă cu sare, timp de 10 minute. Este de preferat să se aleagă cartofi noi. Se pune separat borșul la fi ert. Se toacă ceapa și se taie leurda fi deluță, apoi se pun peste cartofi și se mai lasă la fi ert 15 minute. Se adaugă borșul și se mai lasă la fi ert încă un minut. Se pune și puțin piper, apoi se presară leuștean proaspăt din abundență. Se drege cu smântână și ou, care vor fi amestecate în prealabil. Pentru a se omogeniza se amestecă separat cu zeamă fi erbinte și se pune treptat în compoziție. Pentru o mâncare mai dietetică se poate folosi și iaurt.

MUSACA DE CARTOFI CU CARNE TOCATĂ

Ingrediente

1 kg carne tocată de porc, vițel sau amestecată, 8-10 cartofi medii, 1 ceapă, 1 ardei roșu, ulei (preferabil de măsline), sare si piper , 1 roșie, mărar

Preparare

Carnea se lasă minim 30 minute la scurs într-o sită. Se curăță cartofii și se taie rondele groase de 0,5 cm. Între timp se amestecă ceapa și ardeiul tăiate mărunț cu carnea tocată și se adaugă sare și piper, după gust. Se pune ulei în tavă, apoi se așază un strat de rondele de cartofi, apoi un strat de carne tocată, urmată din nou de un strat de cartofi. Se pot așeza în 5, 6 straturi. Se ornează cu felii de roșii așezate peste ultimul strat de cartofi. Se stropește din nou cu puțin ulei. Legumele și carnea vor lăsa apă și nu este nevoie de apă suplimentară. Se introduce în cuptorul încins în prealabil și se lasă la foc mediu minim 30 de minute acoperit, apoi încă 30 de minute fără capac pentru a se rumeni. La final se mai lasă 10 minute înainte de servire și se ornează cu mărar tocat mărunț.

PURICEI MUNTENEȘTI

Ingrediente

1kg mălai, 200 g cârnați, 2 linguri ulei, piper, 300 g brânză de burduf sau telemea de oaie, 2 ouă, lapte bătut

Preparare

Se prepară o măămăligă normală, se taie în bucăți mici și se lasă să se răcească până a doua zi. Este de preferat ca bucățile de măămăligă să fie puțin uscate. Se pune măămăliga în ulei încins și se amestecă fără încetare cu lingura. Se pun brânza fărâmițată și cârnații tăiați mărunț și se amesteca bine. Se adaugă ouăle batute, continuând sa se amestece până când acestea se înglobează. Se adaugă sare după gust. Se servesc calzi cu lapte bătut.

DOVLECEI UMPLUȚI

Ingrediente

3 dovlecei mari, 1/2 cană de orez, 1 morcov mare, 1 ceapă mare, 3-4 roșii bine coapte (sau o conservă de roșii tocate), ulei, sare, piper, mărar sau pătrunjel

Preparare

Se spală dovleceii, se curăță de coajă, se taie în jumătate și se scobesc la interior. Ceapa și morcovul tocate mărunț se călesc câteva minute în ulei, apoi se adaugă orezul și se mai lasă 1-2 minute. Se adăugă o jumătate de cană de apă și se amestecă până când orezul începe să se umfle și să scadă zeama. Se adaugă sucul de roșii, se pune sare și piper după gust și se lasă compoziția să se răcorească puțin. Dovleceii se umplu cu compoziția de mai sus și se pun căpăcele din roșii deasupra fiecăruia. Se așează dovleceii unul lângă altul într-o cratiță mai înaltă. Se pregătește un sos din roșii tocate, puțin ulei, apă, sare și piper, care se toarnă în cratiță. Se pune totul la cuptor 45 de minute, apoi încă 15 minute cu focul stins. La final se presară mărar sau pătrunjel tocat.

PRAZ CU MĂSLINE

Ingrediente

3 tulpini groase de praz 1 pahar de ulei , 3 roșii sau o jumătate de conservă de roșii decojite, 1 ceapă albă mare, 3-4 căței de usturoi, 1 legătură pătrunjel sau mărar, 100 g măsline calamata, sare, piper, boia , 1 păhărel de vin alb sec

Preparare

Ceapa, roșiile și usturoiul se toacă mărunț. Se aleg roșii dulci, bine coapte sau din conservă. Se taie prazul în bucăți groase de 1 cm. Ceapa se rumenește în ulei, la foc mic, apoi se adaugă și prazul. După 5 minute se pune o ceașcă de apă fierbinte și se lasă să fiarbă la foc mic o jumătate de oră cu capacul pus. Se adaugă măslinele, usturoiul, vinul și condimentele și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. Când e gata se presară pătrunjel sau mărar tocate.

ȚELINĂ CU MĂSLINE

Ingrediente

6 țeline mici (1,5 kg), 6 roșii, 4 cepe, 1 ardei roșu, 100 g măsline calamata, 1 ceașcă ulei, 1 legătură mărar, 1 legătură pătrunjel, sare, piper

Preparare

Țelina se curăță de coajă și se taie felii, groase de un deget. Ceapa și ardeiul se toacă mărunț. Roșiile se taie cubulețe. Ceapa, ardeiul și țelina se pun împreună la prăjit în ulei, pe foc mic. Când țelina s-a înmuiat puțin, se adaugă și piper, o cană cu apă fierbinte și se lasă să fiarbă înăbușit o jumătate de oră. Apoi se adaugă sarea, măslinele și roșiile și se mai lasă la fiert încă 10 minute. Se amestecă încet ingredientele pentru a se păstra întregi. Timpul de fierbere nu trebuie depășit pentru că altfel legumele se vor zdrobi. La final se presară mărar și pătrunjel tocate mărunț.

MÂNCĂRICĂ DE CONOPIDĂ

Ingrediente

1 kg pulpe de pui dezosate, 1 conopidă potrivită 1 ceapa mare, 1 ardei roșu, 3 linguri ulei , 4 linguri pastă de tomate, 2 linguri făină albă, sare, piper

Preparare

Se spală bine carnea, se lasă la scurs și se taie în bucăți potrivite. Bucățile de pui se pun la prăjit în ulei împreună cu ceapa tocată mărunț și ardeiul tăiat fâșii. Se lasă pe foc mic maxim 5 minute. Se pune conopida spălată foarte bine și desfăcută buchețele, se acoperă cu apă și se lasă pe foc încă 5 minute. Se mută totul într-un vas pentru cuptor. Se amestecă pasta de tomate cu făina și se diluează cu apă. Se toarnă peste conopidă și se amestecă. Se condimentează cu sare și piper și se introduce în cuptorul încins pentru 40 de minute. Se servește cu castraveciori murați.

OREZ CU PRUNE

Ingrediente

600 gr prune deshidratate, 300 g orez, 100 g zahăr, coaja de la o lămâie, un baton de scorțișoară, sare

Preparare

Se pun la fiert prunele deshidratate timp de 5 minute. Se pot scoate sămburii înainte. Se adaugă orezul, sare, coaja de lămâie întreagă și scorțișoara. Se poate folosi orez cu bob rotund sau cu bob lung, în funcție de preferință. Se caramelizează zahărul (se lasă pe foc într-o oală neaderentă până devine maroniu, amestecandu-se continuu), care se stinge cu o parte din apa în care au fiert prunele și se pune peste compoziție. Se mai lasă la fiert, cu capacul pus, la foc mic 30 de minute. Trebuie urmărit timpul de fierbere indicat pe ambalajul orezului. Se scoate la sfârșit coaja de lămâie și bățul de scorțișoară. Se poate servi cald sau rece ca desert, dar și ca garnitură.

Clădirea Primăriei Târgoviște

INFORMAȚII UTILE

RESTAURANTE, PUB-URI, NIGHTLIFE, SHOPPING, CAZARE

Cele mai căutate restaurante din Târgoviște ocupă zona Centrului Vechi, care conservă, prin arhitectura deosebită și prin aspectul tramei stradale, o frântură a vechii urbe. Edificiul impunător al Primăriei, vechea biserică a Târgului, Poșta sau, ceva mai departe, casa unde s-a născut poetul Grigore Alexandrescu, sunt doar câteva dintre clădirile notabile ce întregesc valoarea acestui ansamblu, înscris, de altfel, pe lista monumentelor istorice. Restaurantele de aici oferă o ambianță caldă, primitoare și meniuri tradiționale, dar și din bucătăria internațională.

În Centrul Vechi, ne găsim în locul poate cel mai animat al Târgoviștei. Restaurante și bistrouri de bun gust și cu meniuri rafinate vom găsi și de-a lungul Căii Domnești – cea mai veche arteră a orașului, amintită încă din veacul al XVII-lea.

O altă zonă cu localuri selecte, remarcabile prin ambianța de epocă și arhitectura bine conservată a caselor, o constituie partea de început a bulevardului Carol I, dar și partea adiacentă (str. Arsenalului). Principala zonă comercială, cunoscută sub denumirea generică „Mondial”, sau cea precizată pe hărți – Piața Tricolorului –, se află vizavi de impozanta clădire a Prefecturii și Consiliului Județean. Tot

parte a aceleiași zone comerciale pot fi considerate laturile de vest, respectiv estică a bulevardelor Libertății și Mircea cel Bătrân, continuată spre sud de bulevardul Independenței încă circa 2 km, până în zona Caraiman, precum și spre nord, în lungul străzii Stelea (pe a cărei latură dreaptă, spre nord, se găsește și principala stație de taxi din centrul orașului). Vom găsi aici magazine de haine, de stofe, librării, patiserii, produse electronice ș.a.m.d., precum și principalele supermarketuri din oraș (zona 1 Mai). La colțul ce marchează intersecția dintre bulevardele Independenței și Mircea cel Bătrân, vizavi de piața Tricolorului, se găsește una dintre cele mai mari și mai cunoscute librării din oraș, loc de unde puteți cumpăra hărți la zi, cărți și enciclopedii ale Târgoviștei, produse de papetărie, gadgeturi și cadouri inedite.

Pentru a petrece mai multe nopți în Târgoviște aveți de ales între numeroase unități de cazare, de la hoteluri de 4 stele, la pensiuni și camere de închiriat.

Cele mai multe locuri de cazare sunt oferite de hotelurile mari din centrul orașului, dar și pensiunile situate în împrejurimi sunt atractive, oferind o atmosferă plăcută.

Centrul vechi. Vedere a străzii Al. I. Cuza

Municipiul Târgoviște (Primăria)

Tel: 0245 611 222; 0245 613 928; 0245 611 378

E-mail: primarulmunicipiuluiitargoviste@pmtgv.ro

Piața Tricolorului nr. 1, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Fax: 0245 212 230

E-mail: consjdb@cjdr.ro

Str. Revoluției nr. 1-3, Târgoviște, jud. Dâmbovița

E-mail: infoturistici@gv@yahoo.com

Str. General I.E. Florescu, nr. 8

Tel: 0245 612 121

Str. Iancu Jianu, nr. 78

0245 213 785

Șoseaua Găesti, nr. 9

0245 611 212

B-dul Unirii nr. 7, 0245 610 060

Str. Poet Grigore Alexandrescu nr. 11, 0372 789 436

Gara Târgoviște

Tel: 0245 611 243

Direcție București, via Răcari

Direcție București, via Buftea

Direcție Ploiești

Direcție Câmpulung, Buzău

Direcție Brașov

B-dul Eroilor nr. 38, tel: 0245 616 532, 0245 634 688

Str. Lt. Stancu Ion nr. 2C

Bd. Regele Carol nr. 1 (Gara)

Str. Stelea, lângă Biblioteca Județeană

B-dul Independenței nr. 2

Str. Gării (Piața Pavcom)

DN 7: Târgoviște - București

DN 71: Târgoviște - Sinaia

DN 72: Găești -Târgoviște - Ploiești

DN 72A: Târgoviște - Câmpulung Muscel

Calea ferată 201: București - Titu - Fieni

BISERICA
NOSTRI VOI
MIA
SICARIL
a

*Sf. Arhangheli Mihail și Gavril.
Frescă de pe peretele de est al pronaosului.*

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Autoritatea de Management pentru
Programul Operațional Regional 2007-2013
Str. Apolodor nr. 17, latura Nord, sector 5, București

Organismul Intermediar pentru Turism

Autoritatea Națională pentru Turism
Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
B-dul Dinicu Golescu nr. 38, poarta C, sect. 1, București

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Târgoviște

Str. Revoluției nr. 1-3, cod poștal 130011, jud. Dâmbovița
Tel.: +40 245 611 222 / 613 928 / 611 378, Fax: +40 245 217 951
E-mail: primarulmunicipiuluitargoviste@pmtgv.ro
www.pmtgv.ro, www.bisericismedievaletargoviste.ro

Drepturi de autor: UAT Municipiul Târgoviște

Investim în viitorul tău!

Proiect selectat în cadrul Programului Operațional Regional și cofinanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

**PROMOVAREA TURISTICĂ A BISERICILOR MEDIEVALE
SECOLELE XIV-XV DIN TÂRGOVIȘTE**

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Târgoviște
Decembrie 2015

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a
Uniunii Europene sau a Guvernului României.